

„Nuvel, men nu er Deres Foretagende da ogsaa bleven kronet med et glimrende Held.“

„Kun ikke i pekuniær Henseende! *The Woman's Penny Paper*, for et Aar siden omdøbt til *Woman's Herald*, betaler sig endnu ikke, men jeg vil ikke opgive det — — det maa betale sig en Gang, og foreløbig vil jeg glæde mig ved de Opmuntringer, der bliver mig til Del fra alle Sider.“

„Lever begge Deres Forældre endnu.“

„Kun min Moder; hun bor her i London; min Fader døde for 10 Aar siden. Jeg bor paa Landet — her er mit Hus,“ — Frøken Temple pegede paa et henrivende Fotografi over sit Skrivebord — jeg kommer kun en eller to Gange om Ugen til Byen for at besøge mit Kontor og min Moder. Den øvrige Tid arbejder alene mine Medredaktører, de unge Damer, De saa her ved Siden af, og jeg maa endnu tilføje, at jeg som Kvinde hylder den Grundsætning kun at beskæftige Kvinder. Paa mit Landsted findes ingen Tjenestefolk, jeg optager kun Damer i min Husholdning; selv min Gartner er nu en Dame, og Haven har aldrig været bedre passet.

Den Snak, at der gerne er Sladder og Uenighed, hvor der er mange Kvinder i et Hus, gør vi til Skamme; vi lever fredeligt og lykkeligt med hverandre.“

„Men hvorledes lader et saadant Princip sig gennemføre, hvem udfører de svære, smudsige Arbejder?“

„Mit Hus er saaledes indrettet, at saakaldte svære og smudsige Arbejder slet ikke er nødvendigt; jeg befinder mig overordentligt vel derved. thi alt er første Klasses Arbejde, saaledes som det aldrig bliver udført af Tjenestefolk.“

„Lader Deres redaktionelle og literære Virksomhed, der dog maa være meget omfangsrig, Dem Tid til private Liebhaberier?“

„Skønt jeg selv udfører det meste og det vanskeligste Arbejde, saa har jeg dog, da jeg staar tidlig op, Tid til at køre, ride, ro og løbe paa Skøjter, og naar jeg er paa Rejser, holder jeg fremfor alt af at bestige Bjerge; jeg anser frisk Luft og Bevægelse for en nødvendig Livsbetingelse.“

Jeg tog nu Afsked, idet jeg hjerteligt takkede Frøken Temple for hendes elskværdige Imødekommenhed. Det er en Kvinde, som hører til de fremmeste i Kvindebevægelsen, offerberedvillig og daadskraftig som hun er, hun har hverken skyet usigelig Møje eller Omkostninger for at skaffe og opretholde et Central-Organ, i hvilket ikke alene hvert Skridt fremad bliver bemærket og raabt langt ud i den vide Verden, men i hvilket Kvinder, og kun Kvinder i offentlige Breve kan diskutere alle mulige politiske og sociale Spørgsmaal. Et Organ, som hverken tager ensidigt politisk Parti eller

ved Frygtsomhed lader sig afholde fra skarpt at belyse de mest skrigende sociale Skader, og som lader alle Meninger komme til Orde.

„*Woman's Herald*“ opdrager Kvinden til den Tid kommer, da vi moralsk og politisk vil blive befriede. Udstyrelsen er fortrinlig, saavel Tryk som Papir lader intet tilbage at ønske. Bladet udkommer en Gang om Ugen og bringer da et Portræt med Biografi af en eller anden interessant Kvinde.

Abonnementsprisen er 6 shilling aarlig.

Guds Vilje.

For Aar tilbage boede jeg i et stort smukt Hus i et af Byens bedste Kvarterer. Saa fint var det, at vi havde Portner. Gift var han, og hele hans Ménage førtes i to smaa Rum, Værelser kan man ikke kalde dem, nede i en ikke synderlig lys Kælder. Deraf havde han indrettet det forreste til Butik. Løn fik han ikke, men til Gengæld havde han heller intet at bestille udover at tænde Gassen paa Trappen og lukke Porten om Natten. I sin Butik solgte han Grøntsager, en Rulle stod der, men den blev næsten aldrig benyttet, undtagen naar der kom nye Behoere i Stedet, for disse sendte gerne deres Tøj derned til Rulning, men det varede aldrig længe, før de hørte op dermed igen, saa daarligt var det Arbejde, Kælderfolkene præsterede; og lige saadan var det med Handelen, Værelserne, man købte, var som Regel halvfærdig og uspiselige, saa søgte man skyndsomst andet Steds hen. Alt dernede bar Præget af den Resignation, der er saa haabløs, der kommer af, at man ikke kan kæmpe mere, fordi det hele synes saa bundløst. Og Børnene der stadig kom, Aar for Aar, og tærede paa Fattigdommen, skulde just ikke hjælpe til at gøre Tilstanden lysere. Ni var der af dem den Gang, og ingen store nok til at være skolepligtige, to Gange Tvillinger imellem som der var. Der var baade Rekrutter til Hæren og Mødre for den kommende Slægt, men Gud hjælpe Armeen for de Soldater eller Slægten for de Mødre!

Graablege, forkrøblede, gamle allerede som spæde, det tynde lille Ansigt, bare Øjne der bad; tavse, uden Leg sad de i deres Krog og pillede med noget Kul, som de af og til puttete i Munden og suttede paa.

At se Børn lide saadan nogen Sult!

Hvad forslog det; at der i Ny og Næ blev stukket lidt til dem; Folk bliver let trætte, især naar Forældrene ikke indgyder Sympati.

Jeg mindes aldrig at have set Konen, uden at hun var frugtssommelig. Da et af de sidste Børn blev født, var der hverken Puder eller Lagener paa Sengen. Hun beklagede sig lidt for mig over alle de mange smaa, hun maatte give Livet. „Men det er jo *Guds Vilje* saadan“, sukkede hun. „Dem Gud giver Børn, giver han ogsaa Brødet“, lagde Manden til.

Det var kun en Frase i hans Mund, alle de mange sultne Væsner omkring ham var jo den mest levende Protest. Desuden: de Folk var ikke religiøse, gik aldrig i Kirke, og i deres Handel og Vandel tog de det

paa ingen Maade strængt med enkelte af de ti Bud, men alligevel: hele denne Røde Smaastakler, de var komne fordi det var *Guds Vilje* saadan.

Jeg skal være den første til at indrømme, at Børn er en Velsignelse, den sidste til at have nogen Mening om, hvad der er Guds Vilje; men ét véd jeg bestemt, at de ypperste Egenskaber, der er givet et Menneske, er: *Fornuft, fri Vilje og Samvittighed*; er det da slet ikke *Guds Vilje* at vi skal bruge dem? — jeg spørger blot . . .

Fru Rosalie.

Root-Beer,

paa Dansk:

Urte-Most,

er Navnet paa en ny øllignende Drik, der er fremstillet af Fru Olesen, født Pio, der har Maltkuranstalt Nørrevoldgade 24, København. Denne Drik brygges som Hvidtøl, men uden Malt, kun paa sunde og nærende Urter, ligesom vore Forfædre gjorde i gammel Tid, hvilket bidrog til at holde Blodet rent og kraftigt. Vor Tids Overkultur medførte imidlertid de mange stimulerende Drikke, der i Øjeblikket lod til at oplive, men som kun efterlod endnu mere Slappelse. Skal den overanstrengte Slægt ikke gaa til Grunde af Blodmangel og Nervøsitet, maa vi gaa tilbage til en i alle Henseender mere naturlig Levemaade og optage meget af det gamle, vi har kastet bort, sørge for Legemets Pleje. Alle tænkende, alvorlige Mennesker maa erkende, at man har Ansvar overfor sit Legeme. Ligeegyldighed i den Retning hæver sig selv. Man gør intet for at vedligeholde Sundheden, det er først, naar man har mistet den, man begynder at klistre og lappe med Stimuleringsmidler. En fransk Læge, Dr. Demme, skriver, at for Børn er i Særdeleshed Alkohol en sand Gift, og anfører som Eksempel, at en Fader gav sin 10aarige Søn et Glas Malagavin hver Dag for at styrke ham. Men Virkningen var, at Drenge, der var meget intelligent, tabte rent sin Hukommelse og blev aandelig slap. Da han ophørte at drikke Vinen, kom Evnerne straks igen. Man prøvede da at give ham stærkt alkoholigt Øl, men samme Svækkelsestilstand indtraadte, Virkningerne var de samme som efter Vinen. Hvor mange Forældre værner ikke deres Børn til at drikke Bajersk Øl, saa det bliver dem helt uundværligt. En Læge udtalte nylig: Det Bajerske Øl er Skyld i al den Mavekatarrh, der lides af.“

I Lande som Amerika og England, hvor Afholdssagen er bleven Folkets Æressag, er en lignende Drik som den, Fru Olesen har fremstillet, bleven en Nationaldrik, der, naar man er bleven fortrolig dermed, erstatter alle stimulerende Drikke, og bevarer en klar Hjerne og et stærkt Legeme, og modarbejder alle Nutidens Sygdomme. Ikke saa faa har omkring paa Landet taget fat, og laver selv Root-Beer, og alle er de glade derved. Tilvirkningen er lige saa let som og ikke dyrere end hjemmebrygget Øl.

Ved at arbejde for Udbredelsen af Root-Beer, arbejdes for at gøre det danske Folk til et ædrueligt, kraftigt Folk, der kan løse